

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 81.

Z KRAKOWA DNIA 11 PAŹDZIERNIKA 1829 ROKU W NIEDZIELE.

Z Warszawy d. 3 Października.

Najjaśniejszy Cesarz i Król Jmć raczył najłaskawiej udzielić Medal złoty JX. Anicetemu Jacewiczowi, Proboszczowi w mieście Sapieżyskach, który w czasie wezbrania Niemna w Kwiecniu roku bieżącego dał ratunek dla kilkorga ludzi różney płci i wieku, wszelkiej pomocy w pośród wód pozbawionych, ocalał zarazem wiele prywatnych ruchomości, oraz kasę mieyską. — Medale zaś srebrne przeznaczone zostały dla JPP. Henryka Banzemera, Ucznia Klasy 6tey Liceum Wawskiego, i Teodora Markow, Pisarza 2giey Brygady konney gwardyi Cesarskiej, a to za ocalenie życia w dniu 12 Lipca roku 1828 Stanisławowi Kamińskiemu, który kąpiąc się w Wiśle, uniesiony biegiem wody, był bliskim zatonienia.

*Kurs Listów Zastawnych
dnia 29 Września 1829 r.*

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych.

Żądano (bez kuponu) zł. 94 — gr. —

Płacono . . . — 93 — — 15

Z Petersburga d. 4 Września D. K.

List pisany z Erzerum dnia 8 Lipca wyraża: — “Z polecenia Główno-dowodzącego oddzielnym Korpusem Kaukaskim Jenerała - Adjutanta Hrabiego Paszkiewicza Erywańskiego, wszystkie woyska Korpusu działającego, wczoraj o godzinie 8 z rana były wyprowadzone na parady cerkiewną na plac przed miastem leżący, i uszykowane w kwadrat, którego pierwsze linie wewnętrzne składała piechota; drugie za niemi, artyllerya i jazda regularna; trzecie pułki Kozackie i pułki Muzułmańskie; w środku zaś kwadratu był rozbity namiot obozowey cerkwi Korpusu. Główno-dowodzący, przybywszy do woysk, obiecał ie, i Msza S. zaczęła się o godzinie 10tey. Po odprawieniu iej, przy pulpicie, postawionym u drzwi wschodnich cerkwi, śpiewane były soborem modły dziękczynne Dawcy zwycięstw, który poddał orężowi naszemu Erzerum, i dopomógł Głównodowodzącemu 2gą armią do pogromienia Wielkiego Wezyra, o czem przeczytano woyskom uwiadomiałcy rozkaz dzienny. W czasie zanoszenia modłów, o zesłanie długich lat dla Najmiłostciwszego Cesarza Jmci i Najjaśniejszey Jego Familii, zozległ się huk dział. Na sto ieden wystrzałów artylleryi.

Kyi polowey, odpowiedziała sto ieden wyszłażkami artyllerya z cytadeli Erzerumskiej. Poczem wszystkie woyska, które się znajdowały na paradzie, przeciągnęły: piechota skorym krokiem plutonami, jazda i artyllerya kłusem. Natłok ludu był niezmierny. Wieczorem cytadella i miasto było oświecone, spalono fajerwek, i przez całą noc mieszkańcy, Chrześcijanie w śpiewach i muzyce narodowey, wynurzali szczerą, nieprzymuszoną radość. Sami Turcy bez żadnego wezwania, przez wystawienie różnokolorowych latarni po oknach swych domów, należeli do tej powszechney uroczystości.

O Mołdawii i Wołoszczyźnie. (*)

(z Syna Ojczyzny.)

Stan Mołdawii i Wołoszczyzny. Hospodarowie. Dobroczynne Hospodarów zarządzanie rodem Greckim. Opieka Rossyi, udzielana tym prowincyjom. Oświata Mołdowianow i Wołochów.

Okolo szesnastego wieku, dwie prowincye: Mołdawia i Wołoszczyzna, poddały się Turkom na takich warunkach, mocą których były one zarządzane przez krajowych Hospodarów, obdarzonych przez firmy Porty tytułami Woiewodów. Pochlebiając sobie do brewolnem poddaniem się tych Xięztw obu, rząd Ottomański nadał Hospodarom ich wielkie prerogatywy. Urząd ich uczyniony był wyższym nad urząd Baszy trzymiennego i w godności równał się urzędowi Rządcy czyli Namiestnika Bagdadzkiego. Przy naznacza-

niu Hospodarów, Sułtan zaszczycał ich uroczystą audyencyją; zatykali oni trzy buńczuki przed bramą swego pałacu; w dniach uroczystych wdziawali pewny rodzaj szuby zwaney Kapanicą, którey nosić nie miał prawa żaden Basza, a udzielano ją tylko Namiestnikom Bagdadu i Chanom Krymskim. Gdy Hospodarowie wieźdźali do swojej stolicy, wtedy poprzedzało ich dwóch Peyków i 2ch Solaków, nieiako przewodników, którzy na wielkich uroczystościach, znajdowali się we własney straży Sułtana. Tak więc Hospodarowie używali największych dystynkcy honorowych.

Rząd Turecki nazywał te Xięztwa oddzielnemi (**), dla tego, iż płaciły podatek naznaczony, a oddzielny od tego, który nałożono na inne prowincyje Ottomańskie. Wszystkie te prerogatywy tyczyły się tylko Hospodarów, tudzież Dywanów: Mołdawskiego i Wołoskiego, czyli Senatów, złożonych z Bojarów i krajowych obywateli. Lud na Wołoszczyźnie był zupełnym niewolnikiem u tych obywateli i nie miał żadnych praw, żadnych prerogatyw. Tymczasem Porta, przy ustawicznym między głowami Bojarami rozterkach, rychło znalazła pozór odjęcia im części praw udzielonych. Uległa żądom Sułtanów, otoczone pogranicznemi na prawym brzegu Dunaju i na swej własney ziemi twierdzami, zagrożone twierdzami: Chocimem, Benderem, Akermanem, Oczakowem i Kil-Buranem (Kirburnem?), dwie te nieszczęśliwe prowincyje stały się zupełnie zgrai rabusiów. Ktorykolwiek Chan Krymski, którykolwiek Murza Tatarski lub Basza, kommandant iedney z twierdz Dunajskich, powodowany prośbą kilku podstępnych Bojarów, przez samą tylko obmowę, mógł usunąć Hospodara, a nawet pozbawić go życia. Ministrowie For-

(*) Wygiętek z dzieła: "Histoire moderne de la Grèce, depuis la chute de l'empire de l'Orient, par Jacovaki Rizo," byleżo niegdyś Wielkim Podkomorzym Xięcia Karadży, a teraz znajdującego się przy Prezesie Hirabi Capodistrias.

(**) Mefrousul Kalem we maklonsul Kadem.

ty, nie mniej łupieżni, jak Chanowie i Baszowie, niekiedy dzielili się z oskarżycielami majątkiem Hospodarów, popadłych w niełaszkę, i darami ich następców, a czasem sami przyswaiali je sobie.

W roku 1716, dragoman Porty, Mikołaj Maurokordato, korzystając z popadnięcia w niełaskę kraiowca Hospodara Brurkowana, przez swoje zabiegi zdołał zająć jego miejsce i pierwszy z Greków otrzymał tę dostojność.

Mołdawianie i Wołosi, pogrążeni w nader głębokiej ciemnocie, nie mieli żadnego wychowania, żadnego handlu, żadnego przemysłu i najmniejszej cywilizacji. Część dziewiąta gruntów była nieuprawną; najpierwsze nawet zasady gospodarstwa wiejskiego były im nie znane. Hospodarowie Grecy wprowadzili oświatę do tych Xięstw obojga. Mikołaj Maurokordato zaprowadził w Wołoszczyźnie drukarnią i szkołę publiczną, w której uczono języków: Sławiańskiego, Greckiego, xiążkowego i Łacińskiego; brat jego Konstanty Maurokordato był dobroczyńcą włościan Wołoskich, uwolnił ich od nader okropnego niewolnictwa, jakie kiedykolwiek mogło exystować, i rozprzestrzenił w tej krainie uprawę pszenicy Tureckiej, która się stała głównym, albo, mówiąc lepiej, jedynym ich pokarmem. Hospodarowie Grecy, którzy rządili po Maurokordacie, także wielkie uczynili przysługi dla narodu w Mołdawii i Wołoszczyźnie; za ich staraniem przełożono na język kraiowy Pismo S. Starego i Nowego Testamentu, liturgii, i wszystko, co się ściaga do obrzędów Kościoła Grecko-Wschodniego. Podczas zarządu Hospodara Alexandra Ipsylantego, jeden Bojar tutejszy, rodem z Wołoszczyzny, nazwiskiem Tannakica-Wakaresko, pierwszy ułożył grammatykę i zebrał prawa gminnego języka kraiowego.

Hospodarowie Grecy: Alexander Ipsylanty, Grzegorz Hika, Karol Kallimachi i Jan Karadża, byli Mołdawii i Wołoszczyzny prawodawcami. Dotąd jeszcze prowincje te używają przewodnictwa zbiorów praw, wydrukowanych z rozkazu tych mężów. Zbiory te ułożone podług kodexu Justyniana, zawierają także zwyczaje przedtem nieopisane, a które miały moc praw, chociaż te ostatnie były nie oznaczone, lecz tłumaczone dowolnie i często przewrotnie.

Hospodarowie Grecy, pomimo rozlicznych, na podręczu byłych środków do zniszczenia siódł swoich współzawodników, często niestawili oporu przeciw ich napadom i ustawnie żyli w trwodze, osobliwie od czasu zgubnych wojen Turcyi z Rosyją i Austryją. Nowy Wielki Wezyr, nowy polubieniec Sułtana, obwiniając Hospodarów, w Izmailowie zawsze znajdowali pewny oręż do ich złożenia. Obmawiani jako stronnicy, to Rosyi, to Austrii, nieszczęśliwi ci Xiążęta ulegali gniewowi Sułtana, tracili swe miejsca i majątek, nawet nie wielu z nich kończyło życie śmiercią przyrodzoną. Przez traktaty pokoju w Kuczuk-Kajnardzi, Jassach i Bukarescie, oba Xięstwa przeszły pod opiekę Rosyi; ale chociaż przez ten środek zostały wybawione od wpływu mocnych sąsiadów, jak na przykład: Chanów: Budżackiego i Kawuszańkiego, Paszów: Izmailowskiego, Benderskiego, Chocimskiego, Oczakowskiego i Kil-Burńskiego; jednakże musiały wiele cierpieć przez ciągłe uciski, wyrządzane od garnizonów twierdz pogranicznych nad Dunajem, a osobliwie z przyczyny tego to roju kupców Tureckich (nazywanych Kapailisami), uprzywilejowanych monopolistów wszelkiej żywności, wydawanej przez obie prowincje. Opieka Rosyi i nadzór jej Konsulów nie mogły zapobiedz tym naduży-

ciom, które się w kradły pod różnemi widokami i szczególnemi pozorami. Podług układu, potwierdzonego przez własnoręczny rozkaz Sultana, zarządy Hospodarów powinny były trwać przez lat siedm; w tym przeciągu czasu, osoba ich poczytywana była za nietykalną, i, na mocy układów z Rossyją, nie dozwolono usuwać ich od obowiązku, bez ścisłego wybadania ich prowadzenia się, wybadania, które były czynione przez oba traktujące Mocarstwa.

Pomimo tych układów, Hospodarowie: Grzegorz Hika i Konstanty Szanceri zostali pośród pokoju zamordowani; Mauroieniemu i Alexandrowi Ipsylantemu poćcinano głowę; Mikołaj Karadża, Konstanty Muruzy, Alexander Maurokordato, Tleko Succo i Alexander Muryzi byli dowolnie pozbawieni Hospodarstwa. Ministrowie Ottomańscy mieli zawsze sposoby potajemnie i groźbami zmuszać Hospodarów do składania swej dostojności, iakby dobrowolnie. Tak więc, Jan Karadża, prześladowany od Galeta, polubieńca Machmuta, zmuszony był uroczyscie rzec się swojego urzędu, i, dla uniknienia śmierci, wyjechać do Europy.

Jednem atoli, naydotkliwszem i naycięższem ze wszystkich nieszczęść, które trapiły i trapią jeszcze mieszkańców obu tych prowincy, jest ten ostatek prawa feudalnego, którego nie mogła zmieść filantropia Konstantyna Maurokordata. Prawo to zawisło na pańszczyźnie beznagrodney, iaką każdy włościanin winien jest Bojarom. Pańszczyzna powinaby włościaninowi zajmować tylko iedenaste dni w roku, ale staie się daleko uciążliwszą przez wiele nadużyć, iakich sobie pozwalają kraiowi obywatele względem nieszczęśliwych rolników. Te iedenaste dni pomnażają się do czterdziestu, pięćdziesięciu i więcej, tak iż włościanie

pozbawieni są możności uprawienia swojej ziemi. Gospodarowie często znosili te nadużycia, ale Bojarowie przez nader rozmaite postępy wymagali u włościan umowy, których artykułami dozwalało się im to powiększenie służby. Oprócz tych zgubnych nadużyć, istnieie wiele jeszcze przywilejów, obciążających rolnika ogromnem brzemieniem podatków, gdy tymczasem bardzo liczne klasy osób świeckich i duchownych pożytkują z większych lub mniejszych wyłączeń.

Ponieważ oba Xięztwa, Moldawia Wołoszczyzna, mogły się dostać każdemu Fanariotowi, który tak dobrze znał języki: Francuzki i Wschodnie, iż mógł być tłumaczem Porty; przeto intrygi takiego mnóstwa ubiegających się były takż zgubnemi dla Hospodarów, którzy sprawowali swoje obowiązki, a następnie miały wpływ na los prowincy. Ipsylanty, Muruzi, Succo, Karadża, pierwey, nim zostali Xiążętami, byli Wielkiemi Podkomorzemi, czyli pierwszemi Ministrami Hospodarów. Moldawskiego i Wołoskiego. Rząd Turecki, podobnie iak Grecy, Wołosi i Mołdawianie, tytuł Xięcia nadawał tylko samym Hospodarom, ich dzieci nazywały się Beyzades, czyli synami Xiążąt; ta dystynkcyia atoli nigdy nie należała się wnukom, którzy byli prostemi Bojarami albo obywatelami.

Jakokolwiek nie długo trwał zarząd Hospodarów, jednakże podwładne ich prowincye służyły za przytułek wszystkim Grekom, wyganianym przez Turków z innych części Państwa Ottomańskiego. Wielu Macedonów, Traków, Epirotów, Tesalczyków bawi się rzemiosłami w tych prowincyach, zupełnie Chrześcijańskich; inni zaprowadzili związki handlowe z Niemcami, a osobliwie z Lipskiem; większa część wzbogacała się prze-

mysłem gospodarskim, uprawiając, w charakterze dzierżawców, urodzajne ziemie Bojarów kraiovcw.

Licea w Jassach i Bukarescie, głównych miastach tych dwóch Xięztw, były dobrze urządzone; uczono w nich języków. Greckiego, Łacińskiego, Niemieckiego, Francuzkiego, nauk przyrodzonych i filozofii. Oprócz tych liceów, znajdowały się także szkoły drugiego stopnia w głównych każdego powiatu miastach. Drukarnia w Jassach była dosyć dobrze urządzoną, a w latach ostatnich, w Bukarescie założono teatr, na którym grane były tragedye i komedye Francuzkie, albo sztuki, przekładane na język Grecki. Cudzoziemców, z jakiego bykolwiek byli narodu lub religii, życzliwie przyjmowano. Zasługi jednały poważenie: człowiek pracowity i jakimkolwiek obdarzony talentem: mógł być pewny powodzenia. Języka Greckiego prawie wszyscy się uczyli w ogólności, i wyiawszy lud prosty czyli gmin, wszyscy go pojmowali; ludzie, zwłaszcza stanu wyższego, bardzo czysto mówili po Greku; wielu Bojarów odznaczało się nawet dziełami w języku Greckim, starożytnym czyli xążkowym. W Wołoszczyźnie: Brankowanowie, Nestorowie, Kimpinawowie, Filipesko i Gobeško, w Mołdawii: Sturdzowie, Paskanowie, Kisnowanowie, Balzukowie i Draganicowie, biegłością w literaturze starożytney Greckiey, nie ustępowali najlepszym wychowanym Grekom. Zony wielu Bojarów tych prowincy były albo Xiężniczkami, albo szlachciankami Greckimi: wielu Greków żeniło się także z córkami krajowych obywateli. To łączenie się pomagało do cywilizacyi wyższych klass w obu Xięztwach, i wprowadziło do nich Greckie zwyczaje, obyczaje i język. Podobnież woyska Rosyyskie i Austriackie, które niejednokro-

tnie zajmowały te krainy, przynosiły z sobą towarzyskość, zbytek i sztuki nadobne Europejskie. Cała wyższa klasa nauczyła się mówić po Francuzku i po Niemiecku. Tańce i muzyka stały się przedmiotami wychowania. Bogatsi Bojarowie mieli nawet guwernantki Niemieckie i Francuzkie dla swoich dzieci. Z resztą w tych prowincyach, pośród grzeczności, dała się postrzed lekko-myślność, a przy światowości osłabienie obyczajów.

P—l Mcz.

Z Paryża d. 25 Września.

We Środę Minister wojenny przyjmował odwiedziny i oddawna nie pamiętaią tak zapełnionej sali. Pomiedzy obecnymi znajdowało się wielu Marszałków, Jenerałów, &c.

We Wtorek odbyło się zgromadzenie Ministrów. Par Baron Mounier ma być na Ministra przeznaczony, lecz nie lubi go publiczności.

Prezydent miasta Vizille i jego zastępcy zostali z rozkazu Ministra Labourdonnaye oddalonemi: pierwszy, iż powitał Lafayetta, a drugi, iż wyjechał przeciw niemu.

Przybył tu nowy Północny Ameryki Poseł P. Rives.

Dwa małe Algierskie korsarskie statki pokazały się pod banderą Tureką na morzu Śroziemnem, i uszły dotąd przed ścigającym je brygiem Curicur.

Admirał de Rigny odpłynął dnia 17 b. m. z Tulonu na okręcie Zdobywca do Lewantu. Popłyną także za nim brygi Grenadyer i Volage, a liniowy okręt Scipio, 4ry fregaty i 2 brygi mają zostawać w gotowości do odpłynienia.

Wiść o częściowey zmianie Ministeryum zdać się mieć nieco podobieństwa. Że Xiążę Polignac pozostanie na czele Ministeryum niepodlega wątpliwości; ustąpić mają

Labourdonnaye i Bontmont, przez co głos publiczny znacznie złagodzony zostanie.

Mówią o oddaleniu 234 urzędników.

Poeta Berenger uwolniony z więzienia został i dzięki w gazetach publiczności za okazane mu względy.

Prezes uczony naszew kommissyi w Morzei, Pułkownik Bory St. Vincent, odesłał do Francyi dla słabości zdrowia PP. Delaunay i Baccuet. On sam udał się dnia 18 Sierpnia do Cykladów. Wszystkie członki architektonicznego oddziału leżą chore w Tino.

Dnia 30 b. m. Xiężna Berry uda się in Kognito do Nizza, dla powitania Wysokich swoich Rodziców Króla Neapolitańskiego i Królowey.

Król Neapolitański każe tuż przy swoim pałacu budować Kościół na cześć S. Wincentego de Paula na wzór Panteonu, który wewnątrz i zewnątrz ma być przepysznie przyozdobiony. Przed wielkimi drzwiami stać będą posągi Królów, Karola III. Hiszpańskiego i Ferdynanda IV Neapolitańskiego, na koniach przez Rzymskich artystów z brązu odlane.

Akt związku w Bretanii podpisać miało 35,000 oyców rodzin, i rozdać go już miano 20 000 exempli rzów pomiędzy właścicielb w ziemskich i majątnych rolników.

Zapewniają, iż przeszli Ministrowie Martignac, de Caux i Hyde de Neuville przejdą w Izbie Deputowanych na stronę opozycyi.

Dwóch sprzedających likiery, którzy na flaszkach swoich umieścili wizerunek Napoleona młodego, pociągnięci zostali do sądu, że przez takowy postępek usiłowali wzniecić ducha buntu i przerwać publiczną spokojność.

Na wzór Gazety Francyi, która codziennie podaje przebieg pism opozycyjnych, udziela także teraz Dziennik *le Messenger* przebieg obu Ministrowskich Gazet.

Pani Catalani postanowiła nie śpiewać więcej publicznie, wyjąwszy cele dobroczynności.

W przeszłym tygodniu w wsi departamentu Sommy 11letni chłopiec, nazwiskiem Vignon, pasząc bydło z 7 innemi chłopcami napadnięty został od wilka, przeciw któremu bromił się grubym kijem i chociaż go obalił, wepchnął mu kij w paszczę, tak że wilk się zadusił. Zdobycz tę przeniósł potem z swoimi kolegami przez wieś w tryumfie.

Z Neapolu d. 10 Września.

Nadzwyczajny Poseł Hiszpański Don Pedro Labrador, odprawił dnia 6 b. m. uroczysty wjazd do stolicy tutejszey. Wczoraj na uroczystem posłuchaniu u Króla prosił w imieniu Monarchy swojego o rękę Królowney Maryi Chrystyny. Potem miał posłuchanie u Królowey i prosił o pozwolenie dołączenia Królownie wizerunku jej przyszłego Królewskiego Małżonka. Królowa rozkazała przywołać Królownę, odpowiedziawszy na mowę Posła w języku Hiszpańskim. Poseł oddał wizerunek, który Królowa na szyi córki zawiesiła U Kawalera Medici, pierwszego Ministra, był wielki obrad, a w wieczór wystawiona była w teatrze zastosowana do okoliczności sztuka przy odśpiewaniu pieśni: „szczęśliwe zapowiedzenia”. NN. Królestwo Jchmość odprowadza Wysoką Pannę Młodą do Madrytu. Podróż odbędzie się przez Perpignan, Perthus i Barcelonę. W ostatniem mieście odbędzie się nadzwyczajne uroczystości. W temże mieście przed 27 laty nastąpiło podwójne zaślubienie Następców Tronu Hiszpańskiego i Neapolitańskiego. Xrę Astury (Ferdynand VII) pojął za Małżonkę Maryę Antoninę Neapolitańską (siostrę terażniejszego Króla Neapolitańskiego) a Następcę Tronu Neapolitańskiego (terażniejszy Król) córkę Karola IV. Króla Hiszpańskiego.

Z Madrytu d. 15 Września

Dnia 12 b. m. udał się Król do klasztoru San Lorenzo del Escorial, dla znalezienia się na niesporach w rocznicę śmierci Filipa II. Słuchał całego nabożeństwa i gdy zaczęto litanią śpiewać, uklęknął; w kilka minut potem utracił przytomność i byłby upadł, gdyby stojący przy nim zakonnik nie był go wstrzymał. Rozbiegli się zaraz zakonnicy o pomoc. Król został na materacu położony, do swego pokoju zamiesiony i na łóżku złożony. Infant Don Carlos przybył najpierwszy i wydał potrzebne rozkazy. Matka Infanta Franciszka, która napotkała orszak i postrzegła, iż niosą Króla, upełniła pałac swym krzykiem. Lekarze przybyli o godzinie w pół do szóstej. Codziennie ogłaszane były buletyny o stanie choroby J. K. M.; dalsze zaś atoli zapewnia, iż znajduje się w pożądanym stanie zdrowia. — Król żalił się już na kilka dni pierwej na ciężki oddech. Dnia 12 w wieczór miał powrotnie omdleć i lekarze kazali krwi upuścić i piławkę postawić. Powodem do choroby zdane się być złuczenie podczas ostatniego wypadnięcia z powozu.

Niderlandzki Poseł przy Dworze tutejszym, P. Salomon Bedel, po dwuletniej przeszłości powrócił tu na swoje urządowanie.

W prowincyi Murryi kilkokrotne powodzie poczyniły wiele szkody. Nieurodzaj w Portugalii stał się użytecznym dla mieszkańców Estramadury, gdyż zakupują tam wiele żyta dla tego kraju.

Z Londynu d. 25 Września.

Onegdaj Xiążę Esterhazy rozmawiał z Hr. Alardeen w Argillhouse, a wczoraj Poseł Hiszpański.

Przybył tu nowy Meksykański Poseł przy Dworze naszym, Don Em: Gorostiza, i onegdaj znajdował się w wydziale spraw zagranicznych.

Wczoraj w wieczór nadeszło tu pismo od Gordona z Stambułu, gdzie panowała spokojność.

Onegdaj w wieczór Baron Bülow (Poseł Pruski) z powodu chrztu nowo narodzonej jego córki dał dla Xięstw Kłarceny i Kumberlandy ucztę. Obie Xiężne były osobście chrzestnymi matkami, a Xiążę Esterhazy zastąpił Barona Humboldt.

Prezydent z kilku magistratowemi osobami miasta Doncaster złożyli dnia 16 b. m. Xięciu Wellington prawu obywatelstwa w złożonej tabakierze wartości 100 gwineów.

Jenerał Vicehrabia Combermere, znany z swoich czynów w wojnie Indyjskiej, mianowany został w miejsce zmarłego Hr. Harrington pułkownikiem przybocznej gwardyi Królewskiej.

Mówią, że Admirał Malcolm pokazał się z swoją eskadrą na wnieścium do Dardanelów, gdzie także Francuzki Admirał Rosamel oczekiwany był z Smirny. Gazeta Kuryer wyjaśnia to poruszenie jako środek przeczności dla ratunku Sultana i jego rodziny lub Europejczyków w Stambule.

Pomiędzy zarzutami przeciw Xięciu Wellington, o które wydawała *Morning Journal* do sądu pociągnięty został, znajduje się także list, w którym obwiniony jest, iż myśli o koronie i stara się o rękę Xiężny Wiktorji dla najstarszego syna swojego.

Podług Gazety *Times* piwowarowie mają w Izbie niższej tak wielki wpływ, iż zawyżczay mogą 60 do 70 głosami zarządzać.

Przed kilku dniami skupiło się w Nuneaton do 6000 tkaczy, którzy najwięk-

wydziałali zdrożności. Kazali kilkunastu osobom tyłem na osłach ięździć i nieiaki Taylor był cielesno znieważony.

Xiężna P. lignac (żona terazniejszego Francuzkiego Ministra) jest rodowita Angielka i czwarta córka Lorda Ranciffe, której bracia zasiadają w Parlamencie. Liczy teraz 38 lat. Zaślubiła się z Margr. Choiseul, a po śmierci jego z terazniejszym mężem Xięciem Polignac.

Żydzi Angielscy wyznaczli deputacyją do naradzenia się nad ulepszeniem terazniejszego swojego politycznego stanu, i podać chcą Parlamentowi prośbę o przypuszczenie ich do praw obywatelskich.

Mówią, iż powzięto myśl połączenia nowym kanałem dotychczasowych kanałów Oxford i Birmingham. Utworzyć się ma w tym celu towarzystwo pod kierunkiem Lorda Clive i P. Kynaster. Kanał ten w rozciągłości 20 mil Angielskich kosztować ma 450,000 Fs.

W Irlandyi panuje cisza chociaż stronnictwa bardziey ieszcze są niż kiedy przeciw sobie rozjątrzone. Jednak w stronnictwie Katolickiem okazuje się mnieysza zawziętość, a wyższe stany są skłonnemi do wspierania rządu w przytłumieniu stronnictw.

Trzej synowie Cobbeta skazanemi zostali za znieważenie Adwokata French na zapłacenie po 24 Fs. : złożenie po 200 Fs. porękoyami.

W Korku odbyło się przez kilku dniami zgromadzenie przyjaciół Angielskiego Kościoła, którzy postanowili żądać równiejszego podziału dochodów kościelnych.

List z Nowego Orleanu pod dniem 3 Sierpnia zawiera: "Wczoray przybył tu okręt Eklipse z Tempico, które miejsce dnia 19 Lipca opuścił. Kapitan i podróżni mó-

wię jednogodnie, że około 5 godzin drogi od Tempico widzieli 5 wojennych okrętów z wyprawy Hiszpańskiej. Z 7miu zaś przewozowych okrętów do tej wyprawy należących, oprócz znajdującego się tu, żadnego nie widziano. Zdaie się jednak, że albo Tempico, albo jego okolica była celem wypawy; ale że Tempico dobrze być ma wojskiem osadzone, przeto Meksyk nie wiele obawia się wylądowania do tamieczney okolicy. W Tempico oczekiwano do 22 Lipca z Aguascalienta i Guadaluaxara konduktów z 800,000 dolarów. Pocztowy z tąd statek oczekiwał w Tempico na przybycie tej konduktów. „ Podług późniejszego listu pod dnem 7 Sierpnia, eskadra Hiszpańska składała się z jednego liniowego okrętu, jedney fregaty i 3 brygów. Z ostatnich jeden tylko widziany był dnia 19 Lipca około 6 mil od portu Tempico. Inne 4 widziano nazajutrz o 15 do 18 mil tamże płynące.

W liście z stolicy Meksyku zapewniali, że cały dochód za handlowe patenta nie przyniósł więcey iak 50,000 funtów szterlingów. Miano tam powód do wierzenia, że nietylko rząd Guernera niebył dostatecznie ugruntowany, ale że nawet ułożony był plan do jego obalenia, z którego wykonaniem potężne stronnictwo oczekiwało tylko na wylądowanie Hiszpanów. Plan ten zmierzał do zaprowadzenia środkowego rządu na wzór Kolumbii zamiast federacyynego, na który zgadzały się większa część prowincyy, wojsko i dobrze myślące klasy mieszkańców. — Jenerał Santa Anna wydał dnia 29 Lipca odezwę do mieszkańców prowincyi Vera-Cruz. Napomina ich do dzielnego odporu wyprawy Hiszpańskiej. Wolność albo śmierć powinna być hasłem każdego szlachetnie myślącego Meksykanina. Naiezdców oczekuje śmierć i zniszczenie.

DODATEK DO N^{ro} 81. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 11 PAŹDZIERNIKA 1829 ROKU W NIEDZIELĘ.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reumur.

Dzień godzina	Barometr z redukc. na 0° R.	Therm: czyli stopniom Fahrenh.	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
Paź: godz: 7	27 1, 506	+ 6. 8	98	Połud. Ws. słaby	Pochmurno	
27	„ 0, 386	+ 14. 5	73	Półn. Za. średni	Chmury	
6. 3	„ 0, 600	+ 13. 3	73	„ „	Pochmurno	
9	„ 0, 827	+ 9. 4	95	Połud. Ws. słaby	„ „	
7. 7	27 11, 90	+ 5. 6	100	Północny mocny	Pochmurno	Deszcz.
12	„ 11, 297	+ 4. 8	100	„ „	„ „	„
3	„ 10, 535	+ 5. 4	100	„ „ średni	„ „	„
9	„ 10, 336	+ 4. 4	100	Połud. Ws. słaby	„ „	„
8. 7	27 10, 619	+ 4. 0	99	Zachodni słaby	Pogoda z chmur:	
12	„ 10, 873	+ 9. 5	85	Wschodni średni	Pochmurno	
3	„ 10, 724	+ 7. 3	92	Połud. Ws. średni	„ „	Deszcz.
9	„ 8, 740	+ 7. 2	98	„ „ mocny	„ „	
9. 7	27 0, 808	+ 4. 6	94	Zachodni Wicher	Pochmurno	Deszcz.
12	„ 2, 546	+ 7. 6	89	„ „	Chmury	
3	„ 3, 117	+ 7. 0	88	„ „ mocny	Pogoda z chmur:	
9	„ 3, 894	+ 3. 6	98	Połud. Ws. słaby	„ „	

J. K. Strazkowski, A. O. A.

Z Warszawy d. 8 Października.

JW. Jenerał Piechoty Hrabia Kuruta udzielił nam urzędową wiadomość o zawarciu chwalębnego pokoju między Państwem Rosyjskiem i Portą Ottomańską. Traktat, przez który osiągnięto zupełnie pod wszelkimi względami cel wojny, podpisany został w Adrianopolu dnia 2/14 Września.

Hrabia Lamsdorf Adjutant Jego Cesarsko-Królewskiej Mości przejeżdżał dziś przez Warszawę nadesłując się z doniesieniem o tym wielkim i pamiętym wypadku do J. C. Mości W. Xięcia Cesarzewicza. Szczęśliwa ta wiadomość ogłoszona została mieszkańcom Warszawy przez 101 wystrzałów armatnich.

Z Lizbony d. 9 Września.

Don Miguel rzadko teraz daie się w stolicy widzieć; nie odwiedza ani wojennych okrętów, ani czyni przeglądu liniowego woyska, ale trawi czas na polowaniu i biesiadach. Niedawno znajdował się na uczcie którą Margrabina Borba w swem wiejskiem mieszkaniu dała, podczas której kilkunastu Dworzan wystawili operę Portugalską. Z odjazdu Donna Maiyi do Brazylii pieszą się bardzo przysadni, którzy obrali sobie za hasło: „wszystko albo nic., gdy tymczasem umiarkowani pragnęli, aby dłużej pozostała w Europie, gdyż przez iey obecność prędzej nastąpićby mogła zgoda między Don Pedro i Don Miguelem bez której, chociażby nawet Europejskie Mocarstwa uznały Don Miguela nie nastąpi p żałana spokojność w Portugalii. — Z Angeli piszą, że mieszkańcy oświadczyli się za Don Pedro i Gubernatora d'Abreu Castello Branco, który niechciał się przychylić do ich życzeń, zabili. Klęska pod Terceirą nie może już być dłużej ukrywana. Od onegdajsza przybywa tu eskadra częściami, aby iak najmniej wrażenia uczynić; żołnierze wysiadają bardzo nieukontentowani i żalący się na poniesione trudy. Niektóre oddziały odesłane zostały do swych pułków; na wyspie S. Michała zostawiono tylko raniomych, kilka batalionów i 3 brygi do uważania Terceiry. — Od 4 dni nie pokazał się w pałacu Queluz żaden z szlachty, dla złożenia mianowania Don Miguelowi i iego Matce.

Z Szwajcaryi d. 22 Września.

N. Arcyksiężna Marya Ludwika, Księżna Parmy, przebyła dnia 19 do Lauzanoy, a następnie udała się w dalszey podróży do Wewey.

Przybyli na powrót z Neapolu Szwajcarscy żołnierze powiadają, iż 76 ich kole-

gów znajduje się na Neapolitańskich galerach.

W Interlachen, w Kantonie Berniejskim. znajdowało się tego lata 700 Anglików. Dotąd mieszka ich jeszcze 300 w tey Angielskiej osadzie, tak Szwajcarskie pisma to miejsce nazywają.

Od granic Tureckich d. 15 Września

W Korfu głoszą, iż kilkanaście zstępujących w Malcie okrętów Angielskich odebrało rozkaz udania się do Korfu dla zabrania z tamtąd woyska lądowego. Liczbę woyska Angielskiego na wyspach Jońskich podają do 10,000 ludzi. Znajdować się takżama w drodze z Anglii znaczna summa pęgniędzy na ręce naczelnego Lortu kommissarza przesłana.

Ponawia się wieść, że Basza Egipski zamyśla uczynić się niepodległym od Porty; rozchodziły się z tego względu w Alexandryi rozmaite pogłoski, a między innemi, że wysłany przez Sultana do Kairu Kommissarz z rozkazem, aby flotta Egipska wyszła na morze, zaduszony tam został. Szybkie umacnianie Alexandryi zdaje się utwierdzać zamysł Baszy.

Z Eginy donoszą, że Prezydent Hr. Capodistrias powracał z Argos przez Spezzia i Poros do Eginy. Rossyjski Viceadmiral Hr. Heiden stał się z większą częścią swej eskadry w Poros. Z Eginy posłano dnia 31 Sierpnia znaczną kwotę pieniędzy, pod dozorem Hr. Augustyna Capodistrias, na ląd stały, dla zapłacenia woyskom wschodniej Grecyi oddawna zaległego żołdu, które z tego powodu zaczęły się buntować.

Oto jest treść trzynastu uchwał przez czwarte Zgromadzenie narodowe w Argos wydanych.

1) Zgromadzenie narodowe pochwała w całej osnowie dane przez Prezydenta Grecyi odpowiedzi Angielskiemu Rezydentowi, P. Dawkins, przy udzieleniu mu Protokołu z dnia 22 Marca, i upoważnia tegoż Prezydenta do należenia do układów o ostateczny los Grecyi, jeśli do nich wezwany zostanie, pod warunkiem jednak, aby trzymał się osnowy traktatu Londyńskiego i uchwalonych dnia 14/26 kwietnia 1836 w Epdauro zasad. Zgromadzenie narodowe zastrzega sobie prawo zatwierdzenia.

2) Zgromadzenie narodowe pochwała poczynione przez Prezydenta wewnętrzne urządzenie, sankcyonuje zamienienie Panhellionu na Senat, oznacza obiór i zakres tegoż Senatu, rozporządza przygotowawcze prace do przyszłej konstytucyi i obmyśla zastępstwo na przypadek śmierci Prezydenta.

3) Urządza skarb, i upoważnia do zaciągnięcia 60 mil. franków pożyczki.

4) Porucza Prezydentowi urządzenie siły lądowej i morskiej, i ponawia ustawę konkrypcyjną z r. 1825.

5) Uchwala wynagrodzenie tym wszystkim którzy nadzwyczajne uczynili narodowi ofiary, a mianowicie wyspom Hydra, Spezzia i Ipsara, osadzie Missolongi, wojskom Karaiskakiego, &c.

6) Poleca rządowi przyjęcie tymczasowo długów miast przed r. 1821 zaciągniętych i po znalezieniu ich rzetelnemi spłaceniu w najkrótszym czasie, a wynoszącą ich ilość ściągania powoli od miast.

7) Pochwała przełożone przez Prezydenta pierwsze monety, których sześć fenixów wyrównywały wartości Hiszpańskiego talara próby srebra Francuzkiego; fenix dzieli się na 100 leptów, i z tego względu puszczona

będzie w obieg miedziana zdawkowa moneta po 1. 5 i 10 leptów. (Na tych monetach znyduje się na jednej stronie Fenix, nad nim krzyż i napis: "Kray Grecki r. 1821", a na drugiej między bluszczem i oliwną różczką położona jest wartość z napisem na około: J. A. Capodistrias, Kybernitis 1828 r.,)

8) Upoważnia Prezydenta do utworzenia rycerskiego orderu, i udzielenia ozdób tego Admiralom, Szefom i Officerom sprzymierzonych Mocarstw, iako też Philhelenom w Grecyi i zagranicą. Grekom nie mają być te ozdoby udzielane aż dopiero po postanowieniu następnego Zgromadzenia narodowego; Prezydent jednak może je nosić. (Później ateli względem udzielania znaków orderu Grekom, dodano: "nawet przed, jeśli tego rząd uzna potrzebę.,) Upoważnia niemniej Prezydenta do wybudowania w przyszłej stolicy Grecyi Kościoła, Bogu Wybawcy, poświęconego, wysłania do sprzymierzonych Dworów i Bawaryi deputacy z podziękowaniem, i w Nawarynie i Petalidi (gdzie iak wiadomo wyprawa Francuzka wyglądował) wystawienia pomników.

9) Zgromadzenie narodowe oznacza dla Prezydenta listę cywilną rocznie 180,000 fenixów (30,000 talarów Hiszpańskich). — Prezydent nie przyjął tej płacy przez wzgląd na potrzeby kraju, i żądał dozwolenia użycia ze skarbu potrzebnych pieniędzy na nadzwyczajne wydatki.

10) Ogranicza zakaz wywozu starożytności, dozwalając Prezydentowi udzielenia któremu bądź krajowi wywozu archeologicznych rzeczy do ich muzeum.

11) Oznacza fundusz na nauki i utrzymanie zakładów sierot. Upoważnia Prezydenta do zaprowadzenia porządku w admini-

stracy klasztorów i pociągnięcia ich do przykładania się do ciężarów krajów.

12) Nakaznie zagodzenie spraw, które rozpoczęły się przed przybyciem Prezydenta.

13) Ostatnia ta uchwała tyczy się zwolnienia czwartego Zgromadzenia narodowego i odnowienia jego posiedzeń.

D O N I E S I E N I A.

W skutek Rezolucyi Trybunału Pierwszej Instancji W. M. Krakowa i Jego Okręgu z dnia 29 Maja r. b. 1829 do Nro 1310 wyszłej na żądanie Sukcesorek niegdy Antoniego i Małgorzaty z Nicwiadomskich Bodurkiewiczów Małżonków, to jest: Maryanny z Bodurkiewiczów Jerzmanowskiej, Józefa Jerzmanowskiego Małżonki, i Agnieszki z Bodurkiewiczów z Józefem Rzepeckim sądownie rozwiedzionej, w kancelaryi podpisanego Notaryusza publicznego w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 228/9 w terminie niżej wyrażonym, odbędzie się po spełnionych bezskutecznie dwóch poprzednich Licytacyach sprzedaż w drodze Licytacji ostateczna zniżeniem Ceny szacunkowej Kamienicy do powszechney masy należącej, czyli Domu zaistnego w Krakowie przy ulicy S. Józefa pod L. 91 położonego odróżniającego się od innych nieruchomości tem, że niema żadnych ciężarów, to jest oprócz podatków zwykłych Skarbowych, nie jest obciążony summami ani Wierchoffami, ani prywatnemi.

Kamienica ta urzędowanie w ilości 21,831 Złp. gr. 26 oznaczona.

Pierwsze wywołanie zaczynać się będzie od ceny niższej 12,000 Złp. której dziesiąta część tytułem Vadii w czasie Licytacji złożona być winna.

Termin do tej Licytacji ostatecznej wyznacza się na dzień 4ty Listopada r. b. godzinę 10tą ranną.

Dalšie warunki i tytuły własności tej nieruchomości, każdego czasu w Biorze podpisanego Notaryusza mogą być przewrżane:

W Krakowie dnia 7 Października 1829 r.

Notaryusz Publiczny
Matakiewicz.

W dniu 13 Października r. b. 1829 o godzinie 9tej z rana w Krakowie przy ulicy S. Jana w domu pod L. 471 odbędzie się w drodze exekucyi Sądowej licytacja zatrudnawczych ruchomości iako to: mebli różnych pokojowych roboty stolarskiej i tapicerskiej, landszafków, zwierciadeł, porcelany, cyny, książek, i innych sprzętów domowych. — Chęć licytowania mających zaprasza się z gotowemi pieniędzmi.

W Krakowie dnia 5 Października 1829 r.

H. Salomowski K. S.

W dniu 16 b. m. i r. o godzinie 9 rannej, w Krakowie przy ulicy Mikołajskiej pod L. 634 odbędzie się Licytacja prasy, szaf, obrazów, stołków, łózek, czapki. W dniu zaś 23 Października r. b. o godzinie 9 rannej, na Kaźmierzu pod L. 124 odbędzie się Licytacja, bindy z perełkami i rubinkami, mebli pokojowych, zegaru stołowego, zwierciadeł ściennych, książek Hebrajskich, sukien, szabasników, wisiorków z dyamentami i perełkami, korali mitek sześć, medala złotego, tawaru Pruskiego krajowego, porcelany różney. Zaś dnia 20 b. m. i r. o godzinie 9 rannej na Prądniku Białym, odbędzie się Licytacja, wozu, koni, oraz dochód z domu na tymże Prądniku na rok jeden wydzierżawiony będzie; chęć licytowania mający złożą vadium Złp. 15.

W Krakowie dnia 10 Października 1829 r.

Józef Słodkowski, Kom. Sąd.

Dnia 14 we wsi Szczakowa Gminie Jaworzno sprzedawana będą sprzęty domowe, żyto, jęczmień, owies w snopie, wóz kuty i t. p. Dnia zaś 15 b. m. i r. w Wymysłowie gminie Chrzanów licytowane będą: koni dwa, krowa, wóz komody, szafy i t. p., a to o 12 z rana; mających chęć kupna podpisanym oznaczone miejsca zaprasza.

W Chrzanowie dnia 7 Października 1829 r.

Tomasz Jaworski, Kom. Sąd.